

Resolució 238/2019, de 25 d'abril

Número d'expedient de la reclamació: 218/2019

Administració reclamada: Empresa Municipal d'Aigües de Tarragona

Informació reclamada: Aportacions municipals al Club Gimnàstic els últims 25 anys.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Tal com indica l'article 2.b LTAIPBG, transcrit a l'antecedent anterior, la informació pública a la que garanteixen l'accés a qualsevol persona els articles 18 i 20.1 LTAIPBG és la que està en poder de l'Administració sol·licitada, amb independència de la data en què hagi estat generada o hi hagi tingut entrada. Per tant, la persona reclamant té dret a què se li faciliti la informació sol·licitada (que és informació merament econòmica en la que no hi concorre cap límit i en tot cas l'EMAT no n'ha invocat cap) amb efectes des de la data que l'ha demanada, és a dir, des de l'any 1993.

Paraules clau: Empreses municipals. Periodista. Aportacions econòmiques. Esports. Reclamació contra lliurament parcial. Derivació. Informació anterior a l'LTAIPBG.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 29 de març de 2019 entren a la GAIP les Reclamacions 186/2019 i 187/2019, presentades per un periodista contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de gener de 2019 la persona reclamant demana, invocant l'LTAIPBG, la informació següent:
 1. *Aportacions de diners per part de l'Ajuntament de Tarragona o qualsevol de les empreses públiques municipals, patronats o fundacions municipals al Gimnàstic de Tarragona des de l'any 1993 fins a l'actualitat. Relació de les quantitats, data de l'aportació i concepte de cadascuna.*
 2. *Aquests diners es refereixen al Club i també a la SAD (societat anònima esportiva) del Gimnàs, de la qual l'Ajuntament és soci (va ser el soci majoritari durant molts anys). També cal incloure els diners aportats en les successives ampliacions de capital que s'han fet durant aquests anys.*



3. *En les aportacions de diners s'inclouen la publicitat, les accions de la SAD, les subvencions (al futbol base o qualsevol altre concepte), les obres fetes a les instal·lacions i pagades amb diners públics municipals o qualsevol pagament o transferència de diner al Nàstic per qualsevol concepte.*
 4. *Relació de les instal·lacions i terrenys de l'Ajuntament de Tarragona i que fa servir el Nàstic de Tarragona en exclusivitat.*
3. L'11 de març de 2019 l'Ajuntament de Tarragona comunica a la persona reclamant la derivació de la seva sol·licitud a un total de 9 empreses o entitats del sector públic local, tot facilitant-ne les dades de contacte. El 18 de març de 2019 l'Agrupació d'Interès Econòmic Empreses Municipals de Tarragona (AEMT), que és una de les empreses derivades per l'Ajuntament, comunica a la seva vegada a la persona reclamant la derivació de la sol·licitud de cada una de les cinc empreses que agrupa, tot facilitant-ne l'adreça respectiva. Una de les empreses derivades és l'Empresa Municipal d'Aigües de Tarragona (EMAT).
 4. Les Reclamacions presentades el 29 de març de 2019 indiquen que la persona reclamant només ha rebut la resposta municipal de la derivació, sense que se li hagi facilitat cap dada de la informació sol·licitada.
 5. El 4 d'abril de 2019 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de les Reclamacions, als efectes de determinar les administracions, empreses o entitats contra les que vol reclamar, ja que les derivacions afecten un total de 14 empreses o entitats, a més a més de l'Ajuntament.
 6. El 5 d'abril de 2019 la persona reclamant manifesta a la GAIP la seva voluntat de fer extensiva la Reclamació a totes i cada una de les empreses derivades.
 7. En resposta a l'anterior comunicació de la persona reclamant, la GAIP li indica que la Reclamació 186/2019 restarà adreçada únicament a l'Ajuntament, la 187/2019, a l'AEMT i que la 218/2019 correspondrà a la reclamació derivada a l'EMAT.
 8. El 9 d'abril de 2019 la GAIP comunica la Reclamació 218/2019 a l'EMAT i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 9. El 12 d'abril de 2019 la persona reclamant manifesta a la GAIP que hauria rebut informació demanada per aquesta Reclamació, si bé només en relació amb l'any 2015 i posteriors, malgrat que l'havia sol·licitada amb efectes des de 1993; en conseqüència, interroga a la GAIP sobre el seu dret a obtenir la informació sol·licitada per a tot el període demanat.



10. El 12 d'abril de 2019 la GAIP rep l'informe de l'EMAT, que acredita haver facilitat a la persona reclamant la informació indicada a l'antecedent anterior, concretament que aquesta empresa hauria fet aportacions a la SAD en concepte de publicitat els anys 2015, 2016 i 2018; no facilita cap mena d'informació en relació amb els exercicis anteriors a 2015.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho*



justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.*

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret a la informació reclamada

Els antecedents posen de manifest que l'EMAT ha facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant, si bé només en relació amb els anys 2015 i posteriors, quan en realitat la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 la demana per al període comprés des de l'any 1993.

Tot i que l'EMAT no motiva el fet que la informació facilitada es limiti als anys 2015 i posteriors, es pot suposar que obeeix a què interpreta que les seves obligacions en relació amb el dret d'accés a la informació pública es limiten a la informació pública en el seu poder generada a partir de l'entrada en vigor de l'LTAIPBG.

Bé, sigui per aquest motiu o per qualsevol altre, el cas és que la informació facilitada no satisfà el dret d'accés a la informació de la persona reclamant. Tal com indica l'article 2.b LTAIPBG, transcrit a l'antecedent anterior, la informació pública a la que garanteixen l'accés a qualsevol persona els articles 18 i 20.1 LTAIPBG és la que està en poder de l'Administració sol·licitada, amb independència de la data en què hagi estat generada o hi hagi tingut entrada. Per tant, la persona reclamant té dret a què se li faciliti la informació sol·licitada (que és informació merament econòmica en la que no hi concorre cap límit i en tot cas l'EMAT no n'ha invocat cap) amb efectes des de la data que l'ha demanada, és a dir, des de l'any 1993, en la mesura que aquesta informació estigui en poder de l'EMAT.

En conseqüència, és procedent requerir a l'EMAT que lliuri a la persona reclamant la informació sol·licitada per l'antecedent 2 que l'afecta, des de l'any 1993, i no només des de 2015.



3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 218/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació indicada a l'antecedent 2, en allò que afecta a l'EMAT, des de l'any 1993.
2. Requerir a l'EMAT que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies i que informi d'aquest fet a la GAIP i també de la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució.



3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 218/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.